

حضرة شقیقتی العزیزة الرّحمائیة و شفیقتی الرّوحيّة الوجدائیة علیها بهاء الله الأبھی

هوالله

یا شقیقتی العزیزة الحمد لله در ظلّ عنایت جمال مبارک در اقلیم فرنگ نسیمی از گلشن عنایت وزید و جان و دل جمعی
منجذب ملکوت ابهی گردید

آنچه شد از تأییدات حضرت مقصود بود والا ما را چه لیاقتی و چه استعداد و قابلیتیی بجهت شیرخواریم ولی از پستان
عنایت او پرورش یابیم گیاه ضعیفیم ولی از نیشان الطاف او نشو و نما کنیم

لهذا بشکرانه این تأییدات روزی مخصوص احرام کعبه مقصود ببند و از قبل من توجه نما و سر باستان مبارک بنه و بگو
پروردگارا آمرزگارا هرچند گنهکارم ولی جز تو پناه ندارم شکر ترا که در این آوارگی کوه و صحرا و بیچارگی و آزدگی
در دریا باز بفریاد رسیدی و تأیید فرمودی و توفیق بخشیدی و بخدمت آستان سرافراز کردی

موری را قوت سلیمانی بخشیدی و پشه‌ئی را شیر بیشه رحمانی فرمودی قطره‌ئی را موج دریا دادی و ذره‌ئی را بذروه
الطاف رساندی هر چه بود از تو بود والا خاک ضعیف را چه قوتی و وجود نحیف را چه قدرتی
پروردگارا بگناه مگیر پناه ده عصیان مبین غفران نما در لیاقت منگر باب عنایت بگشا

تویی مقتدر و توانا تویی عالم و بینا ع ع

جمع منتسبین آستان مقدّس را از دل و جان در نهایت اشتیاقم اگر مصلحت باشد موقتاً فرّخ را به‌مراه بیاورید بسیار

مشتاق اسمعیل آقا هستم اگر موقت بیاید سبب سرور است ع ع

پوسته در حرکت بود تحریر بیش از این ممکن نشد ع ع